

bliver henlagt under den samme Bestyrelse. Jeg skal dog blot endnu tilføje, at Havnecapitainens embedet for Diebliffet ikke, som den ærede Landstingsmand antydede, er vacant. Der er for Tiden en Anden constitueret, saalænge den Sag staar paa, der er anlagt imod den beskikkede Havnecapitain.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, op læstes

Forslag til Lov

om

Bestyrelsen af Kjøbenhavns Havne-
væsen,

saaledes som samme ifølge det vedtagne Ændringsforslag var bleven forandret, og som det vil findes indført i Anhang A, Sp. 933 og vedtoges ved den derpaa følgende Afstemning eenstemmigt med 34 Stemmer.

Formanden: Da der nu ved Landstingets Beslutning er vedtagen Forandring i Lovforslaget, saaledes som det tilbagesendtes fra Folkethinget til Landstinget, vil det paany blive at tilstille Folkethingets Formand med Anmodning om dets Forelæggelse der.

Den næste Sag paa Dagsordenen er 3die Behandling*) af Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til og Forandringer i den gjældende Lovgivning om Vands Afledning m. v. Der er til denne Behandling fremkommet 3 Ændringsforslag til § 12 Nr. 1, der ere stillede af Indenrigsministeren.

Ændringsforslagene lyde saaledes:

ad § 12.

§ Nr. 1, 2den Linie: „det Vand“ forandres til: „et Vandløb“.

§ Nr. 1, 12te Linie: „skulle Rørene gives“ forandres til: „skal der gives Rørene en“

§ Nr. 1, 16de Linie og følg.: „meddele samtlige til det paagjældende Vandafløb stødende Giere og Brugere Underretning“ forandres til: „meddele Underretning til samtlige Giere og Brugere af de til det paagjældende Vandløb ovenfor hans Grund stødende Jorder“

Ændringsforslagene tilligemed selve § 12 fattes under Forhandling.

Indenrigsministeren: Det ærede Thing vil let see, at de Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til Lovforslagets § 12, blot ere Redaktionsforandringer, sigtende til at give det Indhold; Paragraphen har, en større Tydelighed. Jeg har allerede ved Sagens 2den Behandling i Folkethinget antydet, at der maatte skee saadanne Forandringer i Begyndelsen af § 12, men jeg maa reent ud tilstaae, at jeg glemte at faae dem anbragte ved 3die Behandling af Sagen der. Der staar nemlig i Begyndelsen af § 12: „Enhver, som vil affve sin Jord, er berettiget til at føre det Vand o. s. v.“, men bagefter i samme Paragraph tales der om det paagjældende Vandafløb, nemlig et saadant, som er omtalt i Begyndelsen af Paragraphen. Denne Uoverensstemmelse i Udtrykkene faaer saamegen større Betydning derved, at der i Midten af samme Paragraph siges, at Rørene skulle have en saadan Størrelse, at Vandet faaer fornødent Afløb; thi, som det nu staar, kunde man let antage, at det Vandløb, der kommer siden, sluttede sig til det Afløb, der er omtalt i Slutningen af det første Punktum, hvilket vilde være aldeles urigtigt, da Udtrykket „Vandafløb“ netop sigter til det Vand, der kommer fra højere liggende Steder, fra det ovenfor liggende Jordsmon. Jeg har derfor foreslaaet, at der udtrykkelig maatte sættes i Begyndelsen „et Vandløb“ istedetfor „Vand“, og at saa senere det Vandløb, som der omtales, betegnes som havende Hensyn til det Vandløb, der kommer fra et ovenfor liggende Jordsmon. Jeg har senere confereret med Formanden for Udvalget i det andet Thing, og han erkjender ogsaa, at det er en Redaction.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

*) 2den Beh. findes Sp. 1370 ff.